

Częstochowa, dnia 13 kwietnia 2022 r.

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie w składzie orzekającym:

Przewodniczący: Zenon Ułamek (spr.)

Członkowie: Piotr Palutek

Karolina Stolarska-Wojdała

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 kwietnia 2022 r. odwołania "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika od decyzji wydanej z upoważnienia Starosty Częstochowskiego w dniu 4 stycznia 2022 r. znak OŚ.6233.10.2021.VIIa w przedmiocie wygaszenia decyzji Starosty Częstochowskiego nr OŚ.6233.22.2015.VIIa.Kon.1 z dnia 04.04.2015 r. udzielającej pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu przy ul. Partyzantów 41 na działkach 3780/1, 3780/2, 3780/4, 3780/5, 7970/1, 3778/2 obręb Koniecpol, oraz udzielenia dla Firmy "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu ul. Partyzantów 41, 42-230 Koniecpol (NIP 5260300428, REGON 000599764) pozwolenia na wytwarzanie odpadów w miejscowości Koniecpol przy ul. Partyzantów 41 na działkach nr ewid. 3771/1, 3772/1, 3774/1, 9004, 9005, 3778/3, 8133/5, 3651/7, 3777, 3778/4, 3786/1, 3778/2, 3775/1, 3782/3 obręb Koniecpol.

działając na podstawie art. 138 § 2 oraz art. 132 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.) w związku z art. 180a, art. 180 pkt. 3, art. 181 ust.1 pkt. 4, art. 183 ust. 1, art. 188 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 1973 ze zm.) oraz art. 25, art. 33, art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 699 ze zm.), a także Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 10 ze zm.) orzeka:

**u c h y l i ć zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 listopada 2021 r. do organu I instancji wpłynął wniosek "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika z dnia 8 listopada 2021 r. o wydanie pozwolenia na wytwarzanie

odpadów w związku z eksploatacją instalacji w "GRUPA INCO" S.A. – Zakład Produkcyjny w Koniecpolu ul. Partyzantów 41.

Następnie w dniu 6 grudnia 2021 r. do organu I instancji wpłynęło pismo "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika z dnia 1 grudnia 2021 r. dotyczące uzupełnienia do wniosku o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów w związku z eksploatacją instalacji w "GRUPA INCO" S.A. – Zakład Produkcyjny w Koniecpolu ul. Partyzantów 41.

W dniu 13 grudnia 2021 r. do organu I instancji wpłynęło pismo "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika z dnia 13 grudnia 2021 r. zawierające wyjaśnienie w przedmiotowej sprawie.

W dniu 13 grudnia 2021 r. organ I instancji skierował do stron postępowania zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego na wniosek "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika w sprawie wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów w miejscowości Koniecpol ul. Partyzantów 41.

W dniu 30 grudnia 2021 r. do Urzędu Miasta Częstochowy wpłynęło pismo "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika zawierające wniosek o wygaszenie dla "GRUPA INCO" S.A. Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu decyzji Starosty Częstochowskiego nr OŚ.6233.22.2015.VIIa.Kon.1 z dnia 04.04.2015 r. pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu przy ul. Partyzantów 41 na działkach 3780/1, 3780/2, 3780/4, 3780/5, 7970/1, 3778/2 obręb Koniecpol. W niniejszym wniosku wskazano, że decyzja obowiązuje do 04.04.2025 r.

W dniu 5 stycznia 2021 r. do organu I instancji wpłynęło zawiadomienie z Urzędu Miasta Częstochowy o przekazaniu wniosku "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika z dnia 30 grudnia 2021 r. w sprawie wygaszenia decyzji Starosty Częstochowskiego nr OŚ.6233.22.2015.VIIa.Kon.1 z dnia 04.04.2015 r. pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu przy ul. Partyzantów 41.

W wyniku powyższego w dniu 4 stycznia 2022 r. z upoważnienia Starosty Częstochowskiego została wydana decyzja znak OŚ.6233.10.2021.VIIa w przedmiocie wygaszenia decyzji Starosty Częstochowskiego nr OŚ.6233.22.2015.VIIa.Kon.1 z dnia 04.04.2015 r. udzielającej pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu przy ul. Partyzantów 41 na działkach 3780/1, 3780/2, 3780/4, 3780/5, 7970/1, 3778/2 obręb Koniecpol, oraz udzielenia dla Firmy "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu ul. Partyzantów 41, 42-230 Koniecpol (NIP 5260300428, REGON 000599764) pozwolenia na wytwarzanie odpadów w miejscowości Koniecpol przy ul. Partyzantów 41 na działkach nr ewid. 3771/1, 3772/1, 3774/1, 9004, 9005, 3778/3, 8133/5, 3651/7, 3777, 3778/4, 3786/1, 3778/2, 3775/1, 3782/3 obręb Koniecpol.

Następnie w dniu 24 stycznia 2022 r. "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowana przez pełnomocnika wniosła odwołanie z dnia 24 stycznia 2022 r. od powyższej decyzji organu I instancji znak

OŚ.6233.10.2021.VIIa z dnia 4 stycznia 2022 r.

W dniu 3 lutego 2022 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie wpłynęło pismo z organu I instancji z dnia 1 lutego 2022 r. przekazujące odwołanie "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika od decyzji organu I instancji znak OŚ.6233.10.2021.VIIa z dnia 4 stycznia 2022 r. W niniejszym piśmie organ I instancji wskazał między innymi, że po rozpatrzeniu odwołania i przeanalizowaniu zmiany organ przychylił się do prośby strony wniesionej w odwołaniu dotyczącej wykreślenia zapisu w/w decyzji w pkt. III brzmiący „- Posiadania aktualnych umów z odbiorcami odpadów przez cały okres obowiązywania niniejszej decyzji” jednocześnie wprowadza się zapis brzmiący - „należy postępować z odpadami zgodnie z art. 27 ustawy o odpadach”. W niniejszym piśmie wskazano także, że odpady powinny być przekazywane podmiotom posiadającym wymagane uprawnienia w zakresie przetwarzania, odzysku przygotowującego do ponownego użycia lub do recyklingu, a jeżeli to nie jest możliwe należy poddać innym procesom odzysku lub unieszkodliwiania. Ponadto w piśmie wskazano, że organ I instancji nie znalazł podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji w całości w myśl art. 132 § 1 k.p.a.

W dniu 4 marca 2022 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie skierowało do "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika, wezwanie do usunięcia braków odwołania poprzez złożenie oryginału lub urzędowo poświadczonego odpisu pełnomocnictwa udzielonego przez "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie w przedmiotowej sprawie pełnomocnikowi.

W dniu 10 marca 2022 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie wpłynęło pismo "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika, będące odpowiedzią na wezwanie do usunięcia braków odwołania do którego w załączeniu przedłożono oryginał pełnomocnictwa z dnia 17 grudnia 2014 r. udzielonego przez "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie pełnomocnikowi.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze rozpatrując sprawę, zważyło co następuje:

Istota sporu w niniejszej sprawie dotyczy dopuszczalności wydania przez organ I instancji decyzji w przedmiocie wygaszenia decyzji Starosty Częstochowskiego nr OŚ.6233.22.2015.VIIa.Kon.1 z dnia 04.04.2015 r. udzielającej pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu przy ul. Partyzantów 41 na działkach 3780/1, 3780/2, 3780/4, 3780/5, 7970/1, 3778/2 obręb Koniecpol, oraz udzielenia dla Firmy "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu ul. Partyzantów 41, 42-230 Koniecpol (NIP 5260300428, REGON 000599764) pozwolenia na wytwarzanie odpadów w miejscowości Koniecpol przy ul. Partyzantów 41 na działkach nr ewid. 3771/1, 3772/1, 3774/1, 9004, 9005,

3778/3, 8133/5, 3651/7, 3777, 3778/4, 3786/1, 3778/2, 3775/1, 3782/3 obręb Koniecpol.

Skład Orzekający Kolegium na wstępie chciałby zauważyć, iż zgodnie z art. 132 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego dotyczącym względnej dewolutywności odwołania „*§ 1. Jeżeli odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję.* § 2. Przepis § 1 stosuje się także w przypadku, gdy odwołanie wniosła jedna ze stron, a pozostałe strony wyraziły zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania. § 3. Od nowej decyzji służy stronom odwołanie”.

W nawiązaniu do treści powyżej przytoczonego art. 132 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego należy w tym miejscu wskazać poglądy doktryny prawa oraz orzecznictwo sądowe dotyczące przedmiotowej kwestii. W doktrynie prawa w sposób jednoznaczny wskazuje się, że „W sytuacji gdy organ administracji uzna, że odwołanie jednej strony zasługuje na uwzględnienie jedynie w części albo że z wniesionych przez wszystkie strony odwołań na uwzględnienie zasługują jedno odwołanie lub tylko niektóre z odwołań, wówczas nie może skorzystać z uprawnień przewidzianych w przepisie art. 132 (zob. wyrok NSA w Warszawie z 27.03.1985 r., III SA 119/85, ONSA 1985/1, poz. 16, z glosą B. Adamiak, PiP 1990/3, s. 113, w którym stwierdzono, że: „Jeżeli organ, który wydał decyzję zaskarżoną odwołaniem, uzna, że odwołanie tylko w części zasługuje na uwzględnienie, nie może zmienić lub uchylić swej decyzji na podstawie art. 132 k.p.a., lecz jest obowiązany odwołanie wraz z aktami sprawy przestać organowi odwoławczemu”; por. wyrok NSA w Warszawie z 19.11.1982 r., II SA 1429/82, LEX nr 1689513, w którym przyjęto, że: „1. Częściowa zmiana przez organ pierwszej instancji decyzji, od której strona wniosła odwołanie zaskarżając ją w całości, nie mieści się w uprawnieniach określonych w art. 132 § 1 k.p.a. i narusza właściwość organu odwoławczego, powodując nieważność decyzji z przyczyny określonej w art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a. 2. Decyzja organu odwoławczego utrzymująca w mocy decyzję, mocą której organ I instancji niezgodnie z odwołaniem strony i treścią art. 132 § 1 k.p.a. częściowo tylko zmienił swoją poprzednią decyzję jest dotknięta wadą nieważności z przyczyny określonej w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.”)(tak M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego – Komentarz, LEX 2022). Ponadto w doktrynie prawa zauważa się, że „Stwierdzenie przez organ I instancji, że odwołanie strony jest uzasadnione tylko w części, zobowiązuje ten organ do przestania organowi odwoławczemu odwołania wraz z aktami sprawy (zob. wyrok NSA z 27 marca 1985 r., III SA 119/85, ONSA 1985, nr 1, poz. 16; wyrok NSA z 27 maja 1998 r., I SA/Lu 418/97, LEX nr 34174).”(tak P. Przybysz, Kodeks postępowania administracyjnego – Komentarz, LEX 2022). Powyższe poglądy doktryny prawa znajdują w pełni potwierdzenie w orzecznictwie sądowym dotyczącym niedopuszczalności częściowej zmiany przez organ I instancji decyzji od której strona wniosła odwołanie. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 września 1999 r. w sprawie sygn. akt V SA

228/98 podkreślił, że „W uprawnieniach organu I instancji określonych przepisem art. 132 § 1 k.p.a. nie mieści się jedynie częściowa zmiana zaskarżonego w całości rozstrzygnięcia. Byłoby to naruszeniem właściwości organu odwoławczego i skutkowałoby nieważnością nowej decyzji z przyczyny określonej w art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a.”. Na takim samym stanowisku stanął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 czerwca 1999 r. w sprawie sygn. akt V SA 231/98 wyraźnie wskazując, że „W uprawnieniach organu I instancji określonych przepisem art. 132 § 1 kpa nie mieści się jedynie częściowa zmiana zaskarżonego w całości rozstrzygnięcia. Byłoby to naruszeniem właściwości organu odwoławczego i skutkowałoby nieważnością nowej decyzji z przyczyny określonej w art. 156 § 1 pkt 1 kpa”. Podobnie wskazał również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 maja 2010 r. w sprawie sygn. akt IV SA/Wa 502/10 zauważając, iż „Instytucja samokontroli organu i instancji nie pozwala na częściowe uwzględnienie żądania strony zawartego w odwołaniu. Jeżeli w ocenie organu, który wydał decyzję, odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie w całości, to organ ten nie może wydać decyzji w trybie art. 132 k.p.a.”. Powyższe stanowisko potwierdził także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 7 listopada 2018 r. w sprawie sygn. akt II SA/Rz 746/18 wskazując, że „Decyzja wydawana w oparciu o art. 132 k.p.a. zastępuje poprzednią decyzję i na nowo konkretyzuje uprawnienia i obowiązki strony. Możliwość zastosowania art. 132 k.p.a. zależy od uznania przez organ, że złożone odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie. Sytuacja taka wystąpi wówczas, gdy organ uzna dostatecznie skonkretyzowane żądanie strony za usprawiedliwione. Kiedy zaś organ stwierdzi, że odwołanie może podlegać tylko częściowemu uwzględnieniu, to nie może wtedy ani uchylić, ani zmienić swojego rozstrzygnięcia, a winien złożony środek odwoławczy przekazać organowi właściwemu do jego rozpoznania (art. 133 k.p.a.)”. Ponadto również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie sygn. akt IV SA/Po 158/19 podkreślił, że „Przy ocenie, czy odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, należy zatem brać pod uwagę nie tylko wnioski odwołania co do zaskarżonej decyzji, lecz także merytoryczną treść żądania. Jeżeli organ, który wydał decyzję zaskarżoną odwołaniem, uzna, że odwołanie tylko w części zasługuje na uwzględnienie, nie może zmienić lub uchylić swej decyzji na podstawie art. 132 k.p.a., lecz jest obowiązany odwołanie wraz z aktami sprawy przestać organowi odwoławczemu. Częściowa zmiana przez organ pierwszej instancji decyzji, od której strona wniosła odwołanie, zaskarżając ją w całości, nie mieści się w uprawnieniach określonych w art. 132 § 1 k.p.a. i narusza właściwość organu odwoławczego, powodując nieważność decyzji z przyczyny określonej w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.”.

Przedkładając powyższe rozważania prawne na grunt rozpoznawanej sprawy należy wskazać, że zdaniem Składu Orzekającego Kolegium organ I instancji wbrew temu, iż instytucja samokontroli organu I instancji nie pozwala na częściowe uwzględnienie żądania strony zawartego w odwołaniu dokonał częściowej zmiany zaskarżonej decyzji znak OŚ.6233.10.2021.VIIa z dnia 4 stycznia 2022 r. czym wprost naruszył w sposób rażący treść art. 132 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Należy bowiem wskazać, iż w piśmie z dnia 1

lutego 2022 r. skierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie organ I instancji jednoznacznie wskazał między innymi, że po rozpatrzeniu odwołania i przeanalizowaniu zmiany organ przychylił się do prośby strony wniesionej w odwołaniu dotyczącej wykreślenia zapisu w/w decyzji w pkt. III brzmiący „- Posiadania aktualnych umów z odbiorcami odpadów przez cały okres obowiązywania niniejszej decyzji” jednocześnie wprowadza się zapis brzmiący - „należy postępować z odpadami zgodnie z art. 27 ustawy o odpadach”. W niniejszym piśmie z dnia 1 lutego 2022 r. organ I instancji wskazał także, że odpady powinny być przekazywane podmiotom posiadającym wymagane uprawnienia w zakresie przetwarzania, odzysku przygotowującego do ponownego użycia lub do recyklingu, a jeżeli to nie jest możliwe należy poddać innym procesom odzysku lub unieszkodliwiania. Ponadto w piśmie tym organ I instancji wskazał, że nie znalazł podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji w całości w myśl art. 132 § 1 k.p.a. W odniesieniu do powyższego zarówno w doktrynie prawa jak również w orzecznictwie sądowym w sposób zgodny wskazuje się, że częściowa zmiana przez organ I instancji decyzji, od której strona wniosła odwołanie nie mieści się w uprawnieniach określonych w art. 132 § 1 k.p.a. i narusza właściwość organu odwoławczego, powodując nieważność decyzji stosownie do treści art. 156 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. W orzecznictwie sądowym wskazuje się, iż *„Zgodnie z wyrażoną w art. 6 k.p.a. zasadą legalizmu, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Zasady tej dotyczy również określony w art. 19 k.p.a. obowiązek organów administracji publicznej przestrzegania z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej w całym toku postępowania administracyjnego. Oznacza to, że organy mogą skutecznie działać jedynie w określonym miejscowo i rzeczowo zakresie, a właściwość muszą uwzględniać z urzędu. Zasada ta dotyczy każdego rodzaju właściwości oraz obowiązuje we wszystkich rodzajach postępowania administracyjnego, a także na wszystkich etapach tych postępowań”*(tak wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie sygn. akt I OSK 332/18). Ponadto Skład Orzekający Kolegium chciałby zauważyć, iż wskazane przez organ I instancji w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji znak OŚ.6233.10.2021.VIIa z dnia 4 stycznia 2022 r. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 1923 ze zm.) utraciło moc, a obowiązuje obecnie Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 10 ze zm.). Dodatkowo Skład Orzekający Kolegium chciałby zauważyć, iż w orzecznictwie sądowym wskazuje się, że zakaz reformationis in peius zawarty w art. 139 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego nie odnosi się do rozstrzygnięć o charakterze kasacyjnym, czyli wydawanych na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Potwierdzeniem powyższego jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2016 r. w sprawie sygn. akt II SA/Gl 662/16 w myśl którego *„Zakaz z art. 139 k.p.a. nie odnosi się do rozstrzygnięć o charakterze kasacyjnym, czyli wydawanych na podstawie art. 138*

§ 2 k.p.a.". Podobnie wskazał również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 19 maja 2021 r. w sprawie sygn. akt III SA/Po 646/20 zauważając, iż „Nie są co do zasady decyzjami orzekającymi na niekorzyść, rozstrzygnięcia o charakterze formalnym, procesowym, w tym decyzje kasacyjne wydane na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.". Na takim samym stanowisku stanął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie sygn. akt II OSK 1895/16 wskazując, że „Zasada reformatio in peius nie ma zastosowania do decyzji określonych w art. 138 § 2 k.p.a., to jest do decyzji kasacyjnych. Dotyczy to również postanowień w związku z art. 144 k.p.a.". Ponadto również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie sygn. akt II SA/Lu 122/20 wskazał, że „Mając na względzie, że przy wydawaniu decyzji opartej o art. 138 § 2 k.p.a. organ drugiej instancji ogranicza się tylko do oceny potrzeby przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz jego zakresu, ale nie rozstrzyga o meritum sprawy i nie przeprowadza merytorycznej kontroli decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, możliwość odnoszenia się art. 139 k.p.a. do decyzji kasacyjnej jest w istocie wykluczona". Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie chciałoby również wyraźnie podkreślić, iż z dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy wynika, iż organ I instancji nie dokonał weryfikacji prawidłowości podpisu elektronicznego wniosku "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika z dnia 30 grudnia 2021 r. w sprawie wygaszenia decyzji Starosty Częstochowskiego nr OŚ.6233.22.2015.VIIa.Kon.1 z dnia 04.04.2015 r. pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu przy ul. Partyzantów 41. Wobec czego organ I instancji powinien powyższy brak uzupełnić.

Tym samym na gruncie przytoczonej w niniejszej decyzji regulacji prawnej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie działając na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego uznało za zasadne uchylić zaskarżoną decyzję znak OŚ.6233.10.2021.VIIa z dnia 4 stycznia 2022 r. w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W ponownie przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym organ I instancji powinien niniejszą sprawę wyjaśnić indywidualnie i ustosunkować się do wszystkich okoliczności przedmiotowej sprawy w tym również rozpatrzyć wszystkie zarzuty, twierdzenia i wnioski odwołującego "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika. Ponadto organ I instancji w ponownie przeprowadzonym postępowaniu powinien mieć na uwadze rozważania prawne oraz wskazania zawarte w uzasadnieniu niniejszej decyzji w tym również te dotyczące konieczności dokonania przez organ I instancji weryfikacji prawidłowości podpisu elektronicznego dotyczącego wniosku "GRUPA INCO" S.A. z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez pełnomocnika z dnia 30 grudnia 2021 r. w sprawie wygaszenia decyzji Starosty Częstochowskiego nr OŚ.6233.22.2015.VIIa.Kon.1 z dnia 04.04.2015 r. pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla Zakładu Produkcyjnego w Koniecpolu przy ul. Partyzantów 41. Dodatkowo organ I instancji powinien swoje stanowisko w sposób należyty uzasadnić w uzasadnieniu wydanej w sprawie decyzji. W związku, z czym zdaniem Składu Orzekającego

Kolegium rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymaga przeprowadzenia znacznie bardziej pogłębionego postępowania wyjaśniającego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylenia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 złotych

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

**Skład orzekający:
Przewodniczący Składu Orzekającego**

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Zenon Ułamek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Piotr Palutek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Karolina Stolarska-Wojdata

otrzymują :

1. "GRUPA INCO" S.A. Zakład Produkcyjny
w Koniecpolu ul. Partyzantów 41, 42-230 Koniecpol,
2. Starostwo Powiatowe w Częstochowie ul. Jana III Sobieskiego 9, 42-217 Częstochowa,
3. a/a.

do wiadomości:

1. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska ul. Rzęsawska 24/28, 42-200 Częstochowa,
2. Urząd Miasta i Gminy Koniecpol ul. Chrzastowska 6a, 42-230 Koniecpol,
3. Marszałek Województwa Śląskiego Delegatura w Częstochowie (wersja elektroniczna).

